

Ressenyes de *Les veus del Pamano a Itàlia*

Visat núm. 1
(gener 2006)

«Amb força, ironia, dolor i passió, pàgina rere pàgina, jugant temeràriament amb plans temporals i canvis de punts de vista narratius, Cabré t'agafa per la mà i t'obliga a endinsar-te en el laberint dels destins dels seus herois. [...] Una narració de ritme intens, de vegades frenètic, sostinguda per un flux impetuós d'emocions. Aquest és un llibre que s'ha de llegir amb ànim despullat i ingenu. Sols així serà possible submergir-se en els colors i les imatges, captar de ple les veus d'aquest riu, que entonen la Història, i contra la Història, Déu, i contra Déu, el seu feble i punyent cant de mort.»

Giancarlo De Cataldo. *L'Unità*, 20 de novembre de 2007

«...El que marca la diferència és l'escriptura incisiva i poètica de Cabré, la precisió i cuesa amb què tracta «matèries primeres» clarament melodramàtiques, i sobretot la seva capacitat de forjar la narració en formes inhabituals i complexes, d'organitzar sàviament l'anar i venir dels personatges entre passat i present, d'entrecruar memòries, veus, sospites i secrets, i de fer-los encaixar amb diferents històries. Una novel·la que no només es fa llegir àvidament sinó que es fa tornar a llegir, com sempre passa amb els bons llibres.»

Francesca Lazzarato. *Il Manifesto*, 7 de desembre de 2007

«Entrellaçant passat i present, teixint els fils de moltes trames, Cabré ens desvela a poc a poc els fragments d'una història de maquis, falangistes i herois anònims, enterrada per la tergiversació i l'oblit; posa damunt de l'escenari personatges que, tal com escriu un crític alemany, "no viuen mai exclusivament en el present, sinó que estan destinats a viure infinites variacions i interpretacions del seu propi passat". Perquè la història d'Oriol Fontelles —sembla voler dir l'autor— no s'acaba en aquella tràgica nit de 1944, sinó que continua viva i present avui, com la de tots nosaltres. Tot i que probablement ningú de nosaltres no és cap heroi.»

Bruno Arpaia. *Il Sole 24 Ore*, 20 de gener de 2008

«N'hi ha prou amb poques pàgines per quedar hipnotitzat per les veus d'aquest riu que alimenten el mar literari de Jaume Cabré, prolífic escriptor català. [...] Cabré construeix una novel·la amb una estructura inusual, com un treball de muntatge, que es desenvolupa durant seixanta anys d'història i torna a començar des del punt de partida sense perdre eficàcia. Això també és possible gràcies a la capacitat de l'autor de moure els fils d'una trentena de personatges a la vegada. La seva ploma aguda es dirigeix contra la tolerància de l'Església cap al règim i dibuixa una Espanya que no acaba de sortir de l'ombra allargada del franquisme per passar comptes amb la seva pròpia història.»

Cristina Taglietti. *Corriere della Sera*, 9 de gener de 2008

Traduït per Stefania Maria Ciminelli

